

Luojan kevät

1.

Linnun lauluhun herätä vihdoinkin saa
kansa keskeltä lumen ja roudan.
Alta jäätikön pilkistää vihreenä maa
tuoden mukanaan lämmön ja poudan.
Kevätuuli kun hiljaksen hongissa soi,
enää paikoillaan ei pysy kukaan.
Ehkä Luojamme kaiken tän ilokseen loi
ja me pääsemme riemuhun mukaan.

Kevätkunnailla lennellä minäkin saan,
yli metsien, järvien, vihreän haan.
Tunnen sielussain Luojamme siunauksen
kuin siipien kosketuksen.
Tähän juhlahan kutsuttu on jokainen,
tämä kirkkaus täyttää nyt saa sydämen.
Säteet auringon kutsuvat riemuitsemaan,
Luojan keväästä iloitsemaan.

2.

Kevätsade kun virvoittaa kuivankin maan,
se saa versotkin puhkeemaan pintaan.
Silloin sanoman Luojalta minäkin saan,
minut uudistaa Hän samaan hintaan.
Kohta peltomies aloittaa keväiset työt,
kohta pääskyselä yhtyvät lauluun.
Vielä saapuvat valkeat kesäiset yöt,
ja me liitymme Luojamme nauruun.

Kevätkunnailla lennellä minäkin saan,
yli metsien, järvien, vihreän haan.
Tunnen sielussain Luojamme siunauksen
kuin siipien kosketuksen.
Tähän juhlahan kutsuttu on jokainen,
tämä kirkkaus täyttää nyt saa sydämen.
Säteet auringon kutsuvat riemuitsemaan,
Luojan keväästä, suuresta juhlasta iloitsemaan.